

si representessin llurs respectius personatjes tal com son en la realitat, no hi hauria pás al mercat prous patates.

X.

Conferencies intimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Segona Conferencia, per don Joseph Gassiot y Magret; tema: Els sistemes electorals y la representació del país.

(Continuació).

Passém á examinar lo Parlamentarisme nascut en la Revolució Francesa; en ell no veyém més que la suma de voluntats individuals sense fer diferencies de classes ni atendre á les entitats jurídiques que se presentan en tota nació bèn organizada. Ahrens diu que una societat aixís constituïda no vé á ser més que «una massa d' atoms flotants com ánima en pena per tot el país;» y Bluntschli diu que es: «un pilot de sorra que desfà el vent, y després de flotar en menuda pols per l' atmósfera torna á caurer á terra en confosos remolins.

Es molt de sentir que al implantar el regimen parlamentari se procedís á descompondre tota la organissació existént, sense examinar moltes institucions que si bé presentaban alguns defectes podian ser perfeccionades y armonizadas ab lo progrés oferin la garantia de que sos fonaments descansaban en la tradició dels temps. Se suposá que la idea de classes debia incloure forçosament la de privilegis y en son lloch se proclamá una igualtat que topaba més encare ab la justícia, puig se establiá pera tothom unes mateixes garanties com si les condi-

cions que rodejan als individus tant pera manifestar son criteri, com pera defensar sos interessos, fossin sempre iguals. Los gremis foren destruhits y no admetent la forsa colectiva de cap altre institució semblan en el terreno polítich, los ciutadants quedaren en front del Estat, sols y desemperats sense medis de opossarse á ses arbitrietats.

D' aquí també debia seguirsen un unifounisme tirànich en los pobles formats d' elements distins procedents de antigues nacionalitats, puig no devía respectarse sa especial manera de eser perquè la igualtat que se proclamaba no admetia diferencies ni entre homes de distins païssos. Els municipis y les provincies reduhides á entitats artificials, quedaren sense vida propia rebén sols la que l' Estat vólgués concedilshi y acaparant aquest tota la administració, destruhí les regions; caiguen en l' error que senyala Bluntschli: «quan olvidán la naturalesa orgánica de la Nació se preté disoldre 'ls llassos que formant *un tot*, arrencant als ciutadants d' els membres á que perteneixen y lleansantlos confusament com á atoms iguals per tota la inmensitat.»

Desorganizadas les masses populars, tenian que ser pres de les passions polítiques y obsecades d' aqueix modo difícil era que poguessin veurer sempre clar la causa de la justícia y molt més que puguessin reflexionar sobre llurs interessos; dominades per la febre de les reformes tenian que entregarse d' uns polítichs als altres, sense preveurer que inconcienment se feyan instruments de les més infames ambicions siguén després explotades y burlades per els mateixos que elles havian enlairat.

Fácil era de preveurer que ab el temps la majoria aniria retregentse de la política quedantse com reduhits y